

ת"פ 28164/12 - מדינת ישראל נגד ניר בן חמו

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 17-12-28164 מדינת ישראל נ' בן חמו ואח'
תיק חיזוני: 241623/2015

בפני כבוד השופטת - נשאה עינת רון
מאשימה מדינת ישראל
נגד ניר בן חמו
נאשם

nocchim:
ב"כ המאשימה עו"ד מيري ביטון הראל
ב"כ הנאשם עו"ד מיטל יתאה
ה הנאשם בעצמו

החלטה

על פי הודהתו הורשע הנאשם בעבירות של קשר להוננות וזיוף.

כתב האישום הוגש נגד שני הנאים וענינו של הנאשם 2 הופרד והסתיים כפי שיפורט להלן.

בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, היה הנאשם סטודנט במכילא, במסגרת לימודי היה עליו לעبور בחינות מיוון וסיווג באנגלית.

עובר ליום 4/6/15, פנה הנאשם אל הנאשם 2, ובקש ממנו לגשת לבחינה במקומו, תוך שהלה יתחזה לו. הנאשם 2 הסכים לכך.

לצורך כך צייפו השניים את תעוזת הזהות של הנאשם 1 כך שהודבקה בה תമונתו של הנאשם 2.

ביום 4/6/15 ניגש הנאשם 2 לבחינה במכילא. הוא מילא בטופס הבדיקה את פרטיו של הנאשם 1, הציג עצמו בפני הבחן בעל פה ובאמצעות תעוזת הזהות כ הנאשם 1 ופתר את הבדיקה במלואה.

ה הנאשם הופנה אל שירות המבחן ומהtester עולה כי הנאשם בן 29, רווק, עובד מזה חמישה שנים כמנהל צוות שירות ומכירות.

בהתיחסו לעבירות, ציין הנאשם כי התנהגותו הייתה פיזעה או אימפלסיבית, כאשר כנגד עיניו עמד הרצון לעبور

את הבדיקה מבלי שחשב על חומרת התנהלותו והשלכותיה.

הוא רואה עצמו כאזרח שומר חוק ומאז ביצוע העבירה התחדדה עבورو החשיבות של שמירת החוק.

שירות המבחן התרשם כי המעשים נבעו מרצון לשמור על דימוי ומתוך חשש לכישלון.

קיים קושי לחשב השלכות מעשים לטווח רחוק, אך עם זאת, הנאשם מנהל אורך חיים תקין וזהו עבירותו הראשונה והיחידה. הוא קיבל עליה אחירות ומתחרט עליה. ההליכים המשפטיים, כמו גם הפסקת לימודיו ותגובהות סביבתו למעשים חידדו עבورو את חומרת המעשים ומהווים עבورو גורם הרתעתי. עצם העמדתו לדין פוגעת בדימויו העצמי ומדגישה עבورو את חשיבות השמירה על החוק.

שירות המבחן הוסיף על אלה את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ואת חששו של הנאשם כי הרשותה תפגע בו בעמידה בהיבט התעסוקתי.

על כן המליץ שירות המבחן לש��ול ביטול הרשותה.

עוד המליץ שירות המבחן על הטלת צו של"צ.

בטעינה לעונשAIMצה הتبיעה את המלצות שירות המבחן באשר להטלת צו של"צ, אך חלקה על המלצה לסייע את ההליך ביטולה של הרשותה.

לטעמה של הتبיעה עניינו של הנאשם אינו עומד ב מבחנים שהוצבו בפסקית ביום"ש העליון לביטול הרשותה, לרבות שלא הוכח עניינו נזק קונקרטי.

התביעה ערה לכך שעניינו של נאשם 2 בפרשה זו הסתיים באי הרשותה, אך ביקשה לאבחן את עניינו, שכן לטעמה, עניינו של הנאשם דן חמוץ יותר, כיוון שהוא היה בעל האינטרס בפרשה, דהיינו, מעבר הבדיקה. עוד צינה כי הנאשם 2 הוכיח כי יגרם לו נזק קונקרטי מהרשותה בדיון.

התביעה עטרה להטיל על הנאשם מאסר מותנה וצו של"צ .

ב"כ הנאשם עתר לסייע את ההליך באי הרשותה. לטעמו, לכתחילה צריך היה לסייע הлик זה בהסדר מותנה ונגנש נפגע מכך שלא כך ארע.

עוד טען להפליאתו של הנאשם , בשל כך שעניינו של נאשם 2 הסתיים האי הרשותה.

ב"כ הנאשם סבור כי האחריות למעשים רובצת על שני הנאים כאחד ולא ניתן לאבחן ביניהם. יתר על כן, דווקא עניינו של נאשם 2 הוא החמור יותר, שכן הוא זה שביצע את הזעוף בפועל בהכנסו לבדיקה.

ב"כ הנאשם הפנה לנשיבותו האישיות של הנאשם, אשר נפגע במהלך שירותו הצבאי והפסיק את לימודיו.

הוא ציין כי להרשה או לאי הרשה יש השלה גם באשר להמשך לימודיו של הנאשם.

ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בעבירה יחידה וראשונה, שנעבירה בשנת 2015, על ידי מי שהיה אז סטודנט. הוא שילם מחיר ולימודיו הופסקו. הוא נטל אחריות והביע חרטה על המעשים. והוא ראה כי ניתן לסייע להיל' בעבירות אלה ללא הרשה, שכן כך נקבע בעניינו של הנאשם الآخر.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי לנאים יגרם נזק במקום עובdotו באמ יורשע בדיון.

ההלכה היא כי משחוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשיע את מבצעו בדיון. רק במקרים חריגים ווצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. בהלכה כתוב נקבעו המבחנים לכך, מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטראס הציבורי שבעניינה לא יפגע באופן משמעותי מהרשותו של הנאשם והמבחן الآخر והמצטבר לו כי עתידו של הנאשם ושייקומו יפגעו באופן משמעותי בשל הרשותו.

(בעקבות הלכת כתוב ראה גם: ע"פ 5102/03 מ"י ג. קלין; ע"פ 0/3301 6 ביתו. ג. מ"י ועוד ועוד).

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגעה ממשית וعصשית בעתידו של הנאשם ובשייקומו ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך נקבע, בין היתר, בע"פ 12/8518 צפורה ג. מ"י.

בעניינו, אכן מדובר בעבירה ראשונה יחידה לנאים, אשר בוצעה לפני כארבע שנים ומazel לא הסתבר הנאשם בעבירות נוספת. הנאשם נטל אחריות והביע חרטה על המעשים. הנאשם תעסוקה יציבה והוא אף מתקדם בתפקידו בעיסוקו זה וקיים חשש לפגעה בתעסוקתו באמ יורשע בדיונו.

אמנם, הנאשם קשור עם אחר למשעי זיווף והציג מצגי שווה, שתוצאתם השגת רוח לו עצמו סטודנט והמעשים אף בוצעו בפועל תוך זיווף מסמן והונאת הרשות, ובכך היבטים לחומרא.

אולם, את עיקר החשיבות יש להעניק לכך שעניינו של הנאשם האחר בכתב אישום זה, הסתיים באই הרשה, בהסדר טיעון.

אמנם, כפי שצוין לעיל, את ה"רוח" מהמעשים, הפיק הנאשם, בשל התוצאה הצפואה של הבדיקה, אך קשה מאוד לעรอง אבחנה מדוייקת בין השניים אשר היו שותפים לקשר, וזייפו מסמן בצדות חדא.

ה הנאשם דן, הוא שהפיק את הרוחות אך הנאשם האחר שהוציא את ההונאה וממצג השווה בפועל.

ובשל הנסיבות של כל אלה, מצאתי כי יש לסייע אף את עניינו של הנאשם באই הרשה.

אני מורה על ביטולה של הרשה שבהכרעת הדין מיום 19/1. 23.

אני מטילה על הנאשם צו של"צ בהיקף של 200 שעות, בהתאם לתקנית שתיאם שירות המבחן.

ההחלטה תועבר אל שירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ד تموز תשע"ט, 17 ביולי 2019, במעמד
הצדדים.